

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

Januar ■ 2022

Nekaj misli o božičnem prazniku

Za kristjane je božič drugi najpomembnejši praznik za veliko nočjo. Hipotez o njegovem izvoru je zares veliko: od tega, da je nasledil star poganski praznik nepremagljivega Sonca (lat. Solis Invictus), do resničnega prepričanja, da se je Kristus rodil 25. decembra ali med 6. in 10. januarjem, in poglobljenih študij o možnem datumu njegovega rojstva. Zadnje izmed teh študij so bile opravljene na kumrskih (mrtvomorskih) rokopisih nekaj let po njihovem odkritju. Sicer pa si je najbolj goreča Cerkev vedno prizadevala, da poganskih praznikov ne bi mešala s krščanskimi. In kdaj so nastale jaslice? Sveti Frančišek Asiški je kot prvi leta 1223 želel prikazati Jezusovo rojstvo z živimi jaslicami, ta tradicija pa se je nato nadaljevala, zlasti v poganskih okoljih. Kdaj pa se je pojavil lik božička? Ta nima nič opraviti z rojstvom našega Gospoda. Izvira iz tradicije obdarovanja otrok ob prazniku svetega Nikolaja (Miklavža), velikega svetnika, ki je bil rojen okrog leta 270 v Grčiji in je čaščen po krščanskem svetu, še posebno v Vzhodni Evropi. Lik tega svetnika so na koncu 19. stoletja v Ameriki pre-

oblikovali v komercialne namene in ta spremenjena podoba ustreza današnjemu božičku.

Božično drevesce pa izhaja iz starih poganskih običajev v severni Evropi in je povezano z idejo ponovnega rojstva – staro leto umre in rodi se novo. Božič se namreč praznuje le nekaj dni po zimskem solsticiju.

Potem so tu še božične pesmi, kot so Sveta noč, Hitite, kristjani, Prihajaš z zvezd, Zvezda na nebu. Na radiu jih radi povezujejo in zamenjujejo s povsem neveriskimi skladbami, kot so Jingle Bells, Everybody Loves Somebody, We Wish You a Merry Christmas, Last Christmas, All I Want for Christmas is You ...

Skratka, po vsem svetu in celo v deželah, kjer so krščanske skupnosti majhne, je božič postal dan, ko se družina zbere in se obdaruje. Številni trgovci so v zadnjih desetletjih poskrbeli, da je praznik Božjega rojstva postal priložnost za trošenje denarja in nakupovanje.

Bratje in sestre v Kristusu, preživimo božič s svojimi dragimi, izmenjajmo si darila, vendar pa ne pozabimo na pravi pomen tega

praznika – v Gospodovi luči se skušajmo v svojih srcih zavedati, da se je Božji Sin odločil postati človek, da bi odrešil človeštvo, da se je rodil iz žene (absolutno posebne žene, ki ni samo sveta, ampak presveta!), živel med nami, dovo-

lil, da mu ljudje ukazujemo, da bi nas lahko učil, nas ozdravil in rešil iz grozote greha. To zavedanje je po mojem mnenju resnična srčika praznovanja božiča.

Paolo Pegorini

Kdo nas bo spremljal v novem letu?

O b koncu leta se mnogo ljudi ozira po preteklem letu in naprej v prihajajočega. Delajo obračun in se sprašujejo, kaj bodo spremenili in kakšne zaobljube bodo sprejeli, da bi to lažje izpeljali. Kaj pa kristjani? Kaj pa jaz?

Osebnostno mi hrupno veseljačenje na silvestrovo nikoli ni kaj dosti pomenilo. Res se izteka koledarsko leto, ampak to zame ni pomemben mejnik. Lažje ga sprejemem kot drugi sveti večer in ga praznujem tiho. Če je le mogoče, grem k zahvalni sveti maši in poskušam obnoviti pristno hvaležnost za vse, čisto za vse, kar se mi je zgodilo. Najbolj polni so namreč tisti dnevi, ko se lahko odkritosrčno zahvalim za dobro in slabo, prijatelje in sovražnike, za lepe trenutke, pa žalostne in pretresljive, za lepe spomine in tiste trpke, na katere včasih že pomislim težko. Ko se zahvalim za tisto, kar res dobro znam, zmorem in mi je uspelo, ter za tisto, kar mi sploh ne gre, česar kljub trudu še vedno ne zmorem, na tisto, na kar pozabljam, in na tisto, česar včasih preprosto nočem. Podobno inventuro, pregled preteklega naredimo verni v pripravi na sveto spoved. Še posebno

v adventnem in postnem času je ta najbrž najbolj poglobljena. Takrat se zares zagledam kot v ogledalu. In takrat ne pozabim povabiti Boga v svojo majhnost, da bi mi pomagal tam, kjer mi ne gre, da bi popravil moje napake, da bi po svoji milosti vse moje slabo obrnil v dobro. Ker on to zmore! O, ko bi to inventuro res naredila vsak večer in ko bi se spomnila sredi dneva na Boga in si vzela čas za kesanje. Potem bi zjutraj lažje vstala s poslanstvom v nov dan.

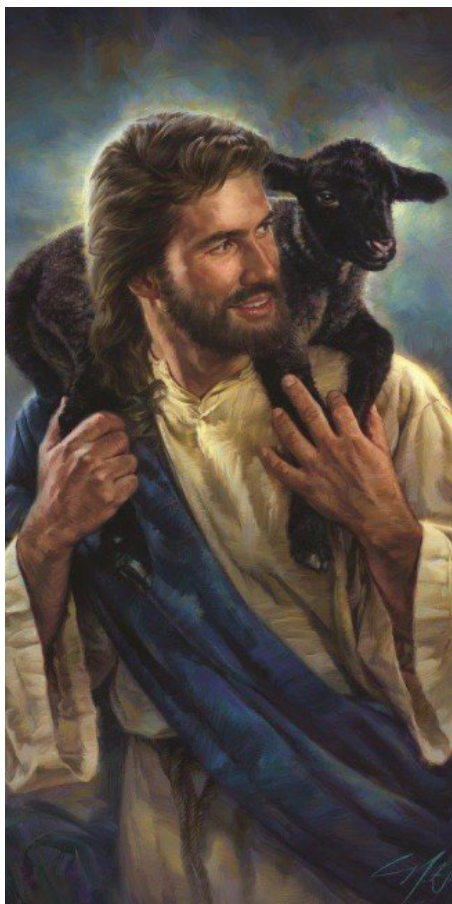
Nihče ne ve, kaj nas čaka v letu 2022. Zaradi pandemije in podnebnih sprememb se veliko ljudi boji prihodnosti. Kaj pa kristjani? Kaj pa jaz?

Biti zdrav in imeti delo je sedaj dobilo nov pomen. Biti vljuden, se držati pravil in misliti dobro, pa je izgubilo svoj pomen. Na žalost! In v to jamo pogosto padem tudi jaz. Najbrž si vsi želimo, da bi ostali zdravi in da bi nas obkrožali dobri ljudje. Pa si v srcu želim, da bi bili zdravi vsi, ne samo jaz in moji najbližji? Ali se zavedam, da ima vsako moje dejanje in vsaka moja opustitev posledice tako zame kot tudi za druge ljudi? Se zavedam, da nimam samo pra-

vic, ampak tudi dolžnosti? Vem, da smo v družbi vsi bolj ali manj v stiku, torej povezani? Sem pripravljena tudi na kakšno žrtev? Sem se pripravljena odpovedati svojemu udobju, da zato nekdo ne bi zbolel ali celo umrl? Ali raje verjamem izmišljenim novicam ali jih celo širim? Se sploh še kdaj vprašam, kaj lahko naredim, da bo svet boljši? Se tukaj izkažem kot kristjanka? Se tukaj izkažem kot jaz?

Čeprav vsega ne moremo narediti sami, pa vedno lahko naredimo nekaj. Kaj pa, ko pridemo do točke, ko ne znamo in ne zmoremo naprej? Kaj naredimo kristjani? Kaj naredim jaz?

Ko pridem do točke, ko ne znam ali ne zmorem narediti ničesar več, molim in zaupam. Najprej molim s tožbo, samopomilovanjem, potem z zahvalo, čeprav še vedno ne razumem, zakaj me je to doletelo, nato pa čedalje bolj vdano in z zaupanjem, naj se zgodi Njegova volja. Ker vem, da bo ob pravem času vse dobro in prav, ker so vsi lasje na moji glavi preštet, ker ima Bog za vse nas načrt blaginje in ne nesreče. Ker nas Bog Oče ljubi bolj, kot se ljubimo sami. Ker je Jezus z nami vse dni do konca sveta. Ker Sveti Duh daje darove tistim, ki ga prosijo. Ker nam je Jezus dal svojo mater, da je tudi naša mati, da je naša priprošnjica. Ker ima vsak

svojega angela varuha, svetnika zavetnika in množico svetnikov in priprošnjikov. Kličimo sv. Roka, sv. Jožefa, sv. Juda Tadeja in vse ostale svetnike, da nam bo lažje z njihovo pomočjo. Kako bi bili sami, če je z nami vojskujoča, trpeča in poveljučana Cerkev?

In bodimo bratje svojim bližnjim in daljnim, znanim in neznanim, potem ko smo se vprašali – kaj do brega lahko naredim jaz?

Romana

Duhovna pesem

Knjiga in čaj

*D*uhovna pesem, ki je osrednje delo velikega španskega mistika in teologa sv. Janeza od Križa, je mistična molitev, pesnitev hrepene-nja neveste – duše, ki išče svojega Ženina. Danes nam je mistika v molitvi tuja. Živimo poplitveno krščanstvo in tako tudi molimo.

V uvodu v knjigo je zapisano, da je pisatelj knjigo pisal kleče. Nastajati je začela v najtrši preizkušnji njegovega življenja, ko je bil zaprt v temnici v Toledu. Ravno zaradi trpljenja je pesnitev pravi biser. Sestavljena je iz ljubezenskih spe-vov, ki imajo globok duhovni po-men. Gre za združitev duše in Kris-

tusa v kontemplativni molitvi.

Sv. Janez od Križa v knjigi razloži posamezne stopnje molitve. Seve-da pa njeno razumevanje prepuš-ča nam, saj je bila zapisana v mo-litvi in je ne more docela razložiti. Za okus objavljamo 1. kitico.

*Le kje se skrivaš,
Preljubi? Zakaj si me v zdihih
zapustil?*

*Kot jelen si mi ubežal,
potem ko si me že ranil;
kličoč sem ven pohitela,
a tebe nikjer ni več bilo.*

Čas, ki ga živimo danes, je podo-ben času, v katerem je živel sv. Janez od Križa. Kot mlad duhov-nik se je pridružil karmeličanske-mu redu, vendar je kasneje želel prestopiti k cistercijanom, ker sta ga motila posvetni duh in lagodje, ki sta se vtihotapila v samostan. Bog mu je na njegovo duhovno pot poslal sv. Terezijo Veliko, re-formatorko karmeličanskega reda. Srečanje teh dveh velikih mistikov, ki sta drug v drugem prepoznala »veliko dušo«, je njegovo pot vo-dilo drugače od njegovih načrtov.

Zdenka Sušec

*Jezus sleherni izraz bratske ljubezni
razume kot delo,
ki je napravljeno zanj.
(Janez Frančišek Gnidovec)*

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo ...

PETEK, 24. DECEMBER

SOBOTA, 25. DECEMBER

NEDELJA, 26. DECEMBER

PETEK, 31. DECEMBER

SOBOTA, 1. JANUAR

ČETRTEK, 6. JANUAR

PETEK, 7. JANUAR

TOREK, 11. JANUAR

SOBOTA, 15. JANUAR

SVETI VEČER: otroška polnočnica ob 18.00, slovesna polnočnica ob 24.00, v Tomačevem ob 22.00

BOŽIČ, praznik Jezusovega rojstva: slovesne svete maše ob 8.00 in 10.00, 11.30, v Tomačevem ob 8.00

praznik svete družine in sveti Štefan (dan samostojnosti in enotnosti): svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00

SILVESTROVO, drugi sveti večer: ob 19.00 zahvalna sveta maša ob sklepu leta

Marija, Božja Mati, novo leto: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE (sv. trije kralji): svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00; k sveti maši ob 19.00 pridite otroci s kronami, ki jih boste naredili doma, da se bomo skupaj poklonili Jezusu, v jaslce pa boste položili dar za revne otroke v misijonih, ki ste ga zbrali v adventu

■ prvi petek: obhajanje bolnikov na domu
■ od 20.00 do 22.00 adoracija

ob 20.00 večer Knjiga in čaj ob knjigi Duhovna pesem avtorja sv. Janeza od Križa

ob 9.00 birmanska sobota

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljublana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15